

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobců: a) X. X., narozená dne X
b) X. X., narozený dne X
bytem X
zastoupení advokátem Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M.
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: OAM-1026/ZA-ZA11-ZA20-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2023, č. j.: OAM-1026/ZA-ZA11-ZA20-2022, kterým bylo o žádostech žalobců o udělení mezinárodní ochrany podaných dne 21. 11. 2022 rozhodnuto

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

tak, že žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou nepřipustné dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o těchto žádostech se dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

II. Obsah žaloby

2. Žalobci namítali, že žalovaný porušil ust. § 3, § 2 odst. 4, § 36 odst. 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a také ust. §10a odst. 1 písm. e), § 14, § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. d) a § 25 písm. i) zákona o azylu, tuto námitku dále konkretizovali. Poukázali na to, že v současném řízení uplatnili celkem tři důvody pro opakovanou žádost, kdy prvním důvodem byl aktuální vývoj situace v X v souvislosti s vypuknutím války na Ukrajině. Tvrdili, že do země se uchýlilo velké množství ukrajinských uprchlíků i několik set tisíc Rusů, což činí politickou, ekonomickou a bezpečnostní situaci v zemi složitější a nebezpečnější, zároveň existuje reálné nebezpečí rozšíření vojenského konfliktu i na území X, hovoří o tom renomované bezpečnostní agentury západních zemí a nejvyšší státní představitelé. Žalobkyni a) nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí (k tomu více viz níže), nemohla se tudíž vyjádřit ani k zásadnímu zhoršení situace v X během jara tohoto roku, kdy propukly mohutné protivládní demonstrace v souvislosti s přijímáním zákona o zahraničních agentech, které byly násilně potlačovány, mnoho účastníků bylo zatčeno a uvězněno, jednalo se o nové skutečnosti, které nebyly zkoumány v předchozím řízení, přesto na ně nebylo reagováno. V minulém řízení nebyla aktuální situace v X podrobně zkoumána s ohledem na její tehdejší status tzv. bezpečné země původu. Měli za to, že bezpečnostní situace v X jejich bezpečný návrat neumožňuje, zprávy o zemi původu obstarané žalovaným nejsou aktuální s ohledem na další zásadní zhoršení situace v X v březnu a dubnu 2023, tento vývoj je třeba do vyhodnocení situace v X též zahrnout.
3. Žalobkyně a) si nebyla vědoma toho, že by se kdy platně vzdala práva na vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, toto právo jí bylo upřeno a řízení je zatíženo nezhojitelnou vadou, pro kterou je třeba napadené rozhodnutí zrušit. Žalobkyně a) by ve skutečnosti ráda reagovala na informace ve spise, které dílem její obavy potvrzují, a ráda by dále doložila i aktuální relevantní informace o bezpečnostní situaci v zemi původu.
4. Druhým důvodem podání žádosti bylo nebezpečí hrozící žalobcům v důsledku neefektivního postihu násilí na ženách v X. Žalobkyně a) její obavy z násilného jednání bývalého partnera objasňovala v její první azylové žádosti, která však nebyla plně meritorně posouzena, neboť byla X hodnocena jako tzv. bezpečná země původu. V současném řízení žalobkyně a) poukazovala na výroční zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv v X za rok 2021, která potvrzuje neefektivní ochranu před násilím na ženách, zprávu Human Rights Centre za rok 2021, stanovisko Výboru OSN pro odstranění diskriminace žen k případu paní X ze dne 11. 11. 2021, kde X porušila svou povinnost vyšetřit a stíhat osoby odpovědné za napadení a smrt oběti; žalobkyně a) sama se přitom v zemi původu v minulosti marně obracela na policii, aby jí pomohla při pronásledování jejím bývalým partnerem. Správní orgán se však těmito informacemi nezabýval, při rozhodování vycházel selektivně z jeho zdrojů, informace svědčící ve prospěch azylového případu žalobkyně ponechal bez povšimnutí. Závěry napadeného rozhodnutí jsou tak v rozporu se skutkovým stavem i obsahem podkladů ve spise. Žalobkyně a) žalovanému

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

sdělila, že by nebyla na žádném místě v X v bezpečí, protože strýc jejího partnera pracuje u X a mohl by pomáhat s pátráním po ní.

5. Namítali, že nebyly řádně posouzeny důsledky případného návratu žalobce b) (malého dítěte) do země původu, k tomu mělo být přistoupeno i bez výslovného zmínění tohoto aspektu ze strany žalobkyně a), zájmy nezletilého žalobce b) byly v řízení posouzeny nedostatečně, z tohoto důvodu je třeba napadené rozhodnutí zrušit.
6. Závěrem shrnuli, že jejich žádost je důvodná a měla jim být udělena mezinárodní ochrana ve formě doplňkové ochrany.
7. Navrhli, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a žalobcům bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný popřel oprávněnost žaloby, nesouhlasil s ní, neboť neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, odkázal na písemnosti založené ve správním spise a na rozhodnutí žalovaného, který postupoval v souladu se zákonem o azylu a se správním řádem, řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno oprávněně.
9. Poukázal na to, že v rámci druhé žádosti žalobkyně a) uvedla naprosto stejné důvody a žalovaný neshledal, že by žalobkyně a) uvedla nebo se objevily nové skutečnosti, které nebyly bez jejího vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav, k tomu si opatřil dostatečně aktuální informace o zemi původu, žalobkyně a) měla možnost seznámit se se zprávami, které měly být použity jako podklady pro vydání rozhodnutí, ale dne 24. 11. 2022 se do protokolu písemně tohoto práva vzdala (viz bod 25 poskytnutí údajů k žádosti).
10. Odkázal na strany 4-5 rozhodnutí, kde se vypořádal též s informacemi ohledně domácího násilí.
11. Co se týká případných změn v zemi původu, i tady žadatele o mezinárodní ochranu stíhá břemeno tvrzení, kdy jmenovaný má povinnost sdělit správnímu orgánu veškeré skutečnosti, pro které o mezinárodní ochranu žádá. Žalovaný zhodnotil výpovědi žalobkyně a) v obou správních řízeních a nedospěl k závěru, že by v zemi původu měla azylově-relevantní problémy. Měl za to, že hlavním důvodem žádosti žalobkyně a) je její snaha o legalizaci jejího dalšího pobytu v ČR, což však není relevantní pro udělení mezinárodní ochrany.
12. Dle žalovaného nebylo žalobou zpochybněno rozhodnutí o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti, a proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 21. 11. 2022 podali žalobci opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které dne 24. 11. 2022 poskytli údaje za přítomnosti tlumočnicka z jazyka X, konkrétně uvedli, že žalobkyně a) přicestovala do ČR dne 19. 8. 2021, od té doby je stále tady, o udělení mezinárodní ochrany žádá, protože musela utéct od svého bývalého přítele, otce žalobce b), který jí vyhrožoval, že jí zabije a vezme jí dítě, tyto problémy již podrobně zmiňovala ve své předchozí žádosti. Druhým důvodem je zhoršená sociální situace v X, nejsou tam sociální podpory a nedostávala by žádné dávky od státu, její Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

matka byla propuštěna z práce. Dále se obává možné války v X z důvodu situace na Ukrajině a ohrožení Ruskem, v X je též asi sto tisíc Rusů. V bodě 25 žalobkyně a) uvedla, že vzdává práva na seznámení se s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, jejichž součástí budou i informace, které popisují situaci v zemi jejího původu, dále uvedla, že nechce být seznámena s podklady rozhodnutí.

14. Své důvody žalobci rozvedli v písemném vyjádření ze dne 24. 11. 2022, k čemuž přiložili Zprávu Human Rights Centre 2021, State of human rights in X, jejíž částečný překlad do češtiny je rovněž součástí spisu, a články ze dne 14. 11. 2022 z www.irozhlas.cz a ze dne 13. 11. 2022 z www.novinky.cz ohledně situace v X. Později doplnili materiály v X ohledně násilí proti ženám a domácím násilí pocházející z X televize.
15. Při pohovoru dne 29. 11. 2022 žalobkyně a) za oba žalobce uvedla, že o udělení mezinárodní ochrany žádají z důvodů obav z bývalého přítele, který jí vyhrožoval, dalším důvodem je zhoršená sociální situace v X, její matka, která by jí normálně pomáhala, byla propuštěna ze zaměstnání a půjde do důchodu, dalším důvodem je obava z rozšíření konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou do X, kde je nyní asi sto tisíc Rusů. Ve vlasti má matku a sestru, v zemích EU žalobkyně a) nikoho nemá, žádné problémy s policií ani se státními orgány tam neměla, nebyla trestně stíhaná ani odsouzená, v ČR chce žít se synem v klidu, z uvedených důvodů se nechce vrátit do vlasti, její bývalý přítel má zákaz pobytu v zemích EU, tak sem nemůže přijet. To byly všechny důvody, které chtěla uvést, nic dalšího nechtěla doplnit, doložila kopii dokladu o tom, že její matka byla propuštěna z práce a kopie zpráv z X televize o případech, kdy manželé v X zabili své manželky. Uvedla, že se vzdává za sebe i svého syna práva seznámit se a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.
16. Součástí spisu je rozhodnutí ze dne 13. 5. 2022, č. j. X, kterým žalovaný rozhodl tak, že žádosti žalobců ze dne 7. 9. 2021 a 9. 11. 2021 se podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítají jako zjevně nedůvodné. Svou žádost odůvodnili tím, že žalobkyně a) se obává svého bývalého partnera, který je otcem žalobce b) a který na ni byl před jejím odjezdem z X agresivní a vyhrožoval jí, nebil jí, ale trásl s ní, vyvíjel na ní psychický nátlak, nyní jí chce vzít dítě, oznamovala to na policii, ale ta byla nečinná, stížnost na nečinnost policie nepodala, přestěhování na jiné místo v X by její situaci nevyřešilo, protože strýc jejího partnera pracuje u X a pomohl by mu s hledáním. Ohledně žalobce b) uvedla, že se narodil v P., nepobýval ve vlasti, ani v jiných státech, je zdravý. Správní orgán vyšel z výpovědi žalobkyně a) a z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, konkrétně z materiálu Hodnocení X jako bezpečné země původu, duben 2022 a z Informace mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Přehled údajů o zemi za rok 2020 – X, publikováno 2021. Vyšel z toho, že ČR v souladu s vyhláškou č. 328/2015 Sb. považuje X za tzv. bezpečnou zemi původu podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, zabýval se i situací v X dle stavu k dubnu 2022, kdy tato nadále splňuje podmínky pro zařazení na seznam bezpečných zemí původu, tuto zemi lze za bezpečnou považovat i ve vztahu k žadatelům. Na základě shromážděných materiálů shledal, že X občané mohou využít řadu legálních prostředků na ochranu svých práv (stížnost ke státnímu zastupitelství a justičním institucím, úřad ombudsmana, nevládní organizace), mohla je využít i žalobkyně a). Individuální excesy neznamenaají, že se tak děje plošně a systematicky, žalobkyně a) v případě ohrožení svým bývalým partnerem může uvedených nástrojů využít. Shledal, že žalobci neprokázali, že v jejich případě nelze X za bezpečnou zemi původu považovat. Zabýval se též sociální situací žalobců, kteří nemají žádná zdravotní omezení, v X žije matka žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

a), jejíhož zázemí mohou opět využít, v X existují i různé formy sociální pomoci či útulky, kde lze dočasně pobývat.

17. Žalovaný mezi podklady pro rozhodnutí zařadil Zprávu Ministerstva vnitra OAMP, X, Domácí násilí, Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 12. 5. 2023, Zprávu Ministerstva vnitra OAMP, X, Základní přehled o zemi ze dne 28. 11. 2022 a Zprávu Ministerstva vnitra OAMP X IOM, Přehled údajů o zemi za rok 2021, z 26. 8. 2022.
18. V napadeném rozhodnutí ze dne 23. 5. 2023, které nabylo právní moci dne 20. 6. 2023, žalovaný rozhodl o žádostech žalců o udělení mezinárodní ochrany podaných dne 21. 11. 2022 tak, že žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou nepřipustné dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a řízení o těchto žádostech se dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje. Podrobněji se soud bude obsahem napadeného rozhodnutí zabývat v souvislosti s vypořádáním žalobních námitek.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.*
22. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
23. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
24. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
25. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které mají určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65 dospěl k závěru, že: „*Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení* Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57.“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.“ K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019 č.j. 6 Azs 15/2019-27.

26. Na tyto závěry NSS navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018 č.j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že: „Obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.“
27. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96 uvedl, že „odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.
28. Z výše uvedeného je patrné, že k věcnému posouzení opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany (tedy v situaci, kdy o první podané žádosti již bylo pravomocně rozhodnuto) lze přistoupit pouze za splnění určitých podmínek. Žalovaný se v dané věci v souladu se zákonem a příslušnou judikaturou zabýval otázkou, zda byly tyto podmínky naplněny.
29. Není důvodná námitka, že došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
30. Žalobci v řízení namítali obavy z možného rozšíření válečného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou do X, kdy v zemi se nachází asi sto tisíc Rusů. Žalovaný tato jejich tvrzení v napadeném rozhodnutí řádně rekapituloval, vyšel z jejich výpovědi a z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X. Konkrétně vyšel z Informace OAMP – X Základní přehled o zemi ze dne 28. 11. 2022, dovodil, že z této ani z jiných dokumentů nevyplývá, že by odchod ruských mužů, kteří se snažili vyhnout vyhlášené mobilizaci v Rusku, měl aktuálně vyústit ve válečný konflikt; zjistil, že X se od roku X neúčastnila žádného mezinárodního vojenského konfliktu a v zemi neprobíhal ani žádný jiný ozbrojený konflikt. Uvedl, že nemůže sice předvídat, jak se
- Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

konflikt na Ukrajině bude dále vyvíjet, ale s ohledem na současnou pozici X k Rusku tomu nic aktuálně nenasvědčuje.

31. Soud v této souvislosti k námitce žalobců ohledně porušení práva dle § 36 odst. 3 správního řádu uvádí, že tato námitka je nedůvodná, úkony ve správním řízení byly provedeny za přítomnosti a součinnosti tlumočnicka z jazyka X. Žalobkyně a) byla dvakrát žalovaným dotazována, a to jak při poskytnutí údajů k žádosti dne 24. 11. 2022, tak při pohovoru dne 29. 11. 2022, zda chce využít svého práva seznámit se a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům pro rozhodnutí, jejichž obsahem budou též informace, které popisují situaci v zemi původu žalobců, či zda se tohoto práva vzdává. Žalobkyně na tyto dotazy opakovaně uvedla, že vzdává za sebe i svého syna tohoto práva a že nechce být seznámena s podklady pro rozhodnutí. K daným protokolům neuplatnila žádné výhrady či námitky, nechtěla nic doplnit a připojila svůj podpis. Tedy, s ohledem na to, že žalobci byli o tomto svém právu žalovaným řádně poučeni, byla jim vysvětlena jeho podstata a vzhledem k tomu, že se tohoto práva opakovaně vzdali, nedošlo postupem žalovaného k porušení práva žalobců na seznámení se s podklady pro rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.
32. Žalobci v žalobě uvedli, že by rádi doložili aktuální relevantní informace o bezpečnostní situaci v zemi původu. Soud k tomu konstatuje, že žalobcům nic nebránilo doložit takové informace ve správním řízení, či alespoň v řízení před soudem, žalobci však žádné takové konkrétní informace nepředložili, ani neoznačili.
33. Jak již soud uvedl výše, žalovaný se aktuální bezpečnostní situací v X zabýval, a to na podkladě aktuální zprávy z 28. 11. 2022, kdy však neshledal takové zásadní změny v zemi původu, které by byly důvodem pro opakované meritorní posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalobců, soud se s tímto závěrem ztotožňuje, žalobkyně a) v řízení, ani v žalobě neuvedla nic, čím by tyto závěry zpochybnila či vyvrátila. V řízení o opakované žádosti není nezbytný podrobný rozbor shromážděných zpráv, zvláště když, jak správně konstatoval žalovaný, má X status bezpečné země původu.
34. Soud k tomu připomíná, že rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 7. 2022 č.j. X byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2022, č. j. X, kterým žalobcům nebyla udělena mezinárodní ochrana, soud v rozsudku potvrdil závěry žalovaného v tom smyslu, že ze zpráv obsažených ve správním spise je zřejmé, že situace v X je stabilní a v případě žalobců lze X považovat za bezpečnou zemi původu, zprávy použité žalovaným přitom byly dostatečně aktuální. Nejvyšší správní soud pak usnesením ze dne 18. 10. 2022 č.j. X odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost, souhlasil s tím, že žalobci neprokázali, že v jejich konkrétním případě nelze X považovat za bezpečnou zemi původu.
35. Žalobci v žalobě poukazovali na zásadní zhoršení situace v březnu a dubnu 2023, kdy měly propuknout mohutné protivládní demonstrace, které byly násilně potlačovány, mnoho účastníků bylo zatčeno či uvězněno; vytykali žalovanému, že tyto informace nezohlednil.
36. Soud k tomu uvádí, že se jedná o zcela obecné nekonkretizované informace, ke kterým žalobkyně ani nic nedoložila, přičemž ani z pouhých tvrzení nelze dovodit, že by se mělo jednat o nové azylově relevantní skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, tedy skutečnosti svědčící o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Navíc se jedná o skutečnosti, které existovaly již v době správního řízení před vydáním napadeného rozhodnutí a žalobci je bez zřejmého důvodu ve správním řízení neuplatnili; s ohledem na to se na takové Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

informace nevztahuje povinnost soudu podle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice provést ex nunc přezkum. K tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015 č.j. 10 Azs 194/2015-32: „Žadatel o mezinárodní ochranu má však též primárně povinnost uvést v řízení před správním orgánem všechny skutečnosti, které jsou mu známy a které mohou být relevantní z hlediska možného udělení mezinárodní ochrany, a dát příležitost správnímu orgánu, aby o takto přednesených důvodech jeho žádosti kvalifikovaně rozhodl“. Z toho vyplývá, že žalobce nemůže až v řízení před soudem argumentovat skutečnostmi, které mohl v předchozím řízení sdělit správnímu orgánu.

37. Není důvodná ani druhá námitka, dle které se žalovaný dostatečně nezabýval neefektivní ochranou před násilím na ženách v X. Jak žalobkyně a) sama v žalobě uvedla, obavy z násilného jednání bývalého partnera uvedla již v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tuto námitku vypořádal tak, že žalobkyně a) uvedla naprosto stejný motiv svého odchodu z vlasti, jako v řízení o první žádosti, tj. obavy z jednání svého bývalého partnera, se kterým má syna, zabýval se tím, zda v této věci nedošlo k významným změnám, které by na žádost žalobců měly významný dopad. Mezi podklady zařadil příslušné pasáže ze zprávy State of human rights in X 2021 předloženou žalobci, dále vyšel z Informace OAMP- X domácí násilí: Legislativa, státní ochrana a podpora obětí ze dne 12. 5. 2023, ze které zjistil podrobné informace týkající se tohoto problému v X a možných prostředků ochrany. Na jejich základě dovodil, že žalobcům nic nebrání v případě potřeby využít vnitrostátní ochrany své vlasti, byl si vědom toho, že k žalobkyni popisovaným případům může v X ojediněle docházet, nicméně se nejedná o jev, při kterém by X státní orgány plošně selhávaly, bohužel i ve státech s vysokou úrovní ochrany lidských práv může k takovým negativním jevům docházet. Na základě toho dovodil, že v X nedošlo od doby posuzování předchozí žádosti žalobců ke změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
38. Ani k těmto závěrům žalovaného nemá soud žádné výhrady. Jak je patrné, žalobkyně a) se v daném řízení dovolávala totožného důvodu udělení mezinárodní ochrany, jako v předchozím řízení, tedy obavy z agresivního jednání bývalého partnera, včetně toho, že jeho strýc pracuje u X. V předchozím řízení žalobci neuspěli, neboť neprokázali, že v jejich případě nelze X považovat za bezpečnou zemi původu, k těmto závěrům dospěl i Městský soud v Praze v rozsudku č.j. X a Nejvyšší správní soud v usnesení č.j. X; přitom již v tomto soudním řízení žalobkyně a) poukazovala na neefektivitu ochrany před domácím násilím v X, a to rovněž s odkazem na výroční zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu lidských práv v X za rok 2021, zprávu Human Rights Centre za rok 2021 a stanovisko Výboru OSN pro odstranění diskriminace žen k případu paní X. X. ze dne 11. 11. 2021. Soudy se tedy těmito zprávami již zabývaly a Nejvyšší správní soud pak přesto dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, přičemž žalobci neuvedli žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné usuzovat na hrozbu pronásledování či vážné újmy v zemi původu. Žalobci se tak v předmětném řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu nemohou uvedených zpráv, kterými zamýšlejí dokládat neefektivitu ochrany před domácím násilím v X, úspěšně domáhat jako nových skutečností, které nebyly v předchozím řízení posuzovány. Navíc je patrné, že uvedené zprávy existovaly již v době vedení prvního řízení o mezinárodní ochranu před vydáním rozhodnutí ze dne 13. 5. 2022 a tedy žalobci byli povinni je v tomto řízení uplatnit.
39. Žalovaný i přesto Zprávu Human Rights Centre (resp. její příslušné pasáže) přijal mezi podklady pro rozhodnutí, sám si opatřil podrobné relevantní informace týkající se Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

uvedené problematiky v X, na základě toho dospěl k závěru, že v zemi původu k žádným významným změnám, které by odůvodňovaly nové meritorní posouzení žádosti žalobců, nedošlo. Žalovaný tak neporušil povinnost řádně zjistit skutkový stav, žalobci v soudním řízení neuplatnili žádné relevantní věcné námitky, kterými by uvedené závěry zpochybnil. Lze tak uzavřít, že pokud jde o obavy žalobkyně a) z jejího bývalého partnera a tvrzené neefektivity ochrany proti domácímu násilí v X, nejednalo se o nové skutečnosti, které by odůvodňovaly nové meritorní posouzení jejich žádosti.

40. K poslední námitce, dle které se měl žalovaný sám z úřední povinnosti zabývat případným návratem nezletilého žalobce b) do země původu, soud konstatuje, že žalobci ve správním řízení na tuto okolnost nijak nepoukazovali, nic konkrétního k tomu neuvedli. V rámci předchozího řízení o mezinárodní ochranu se však žalovaný v rozhodnutí ze dne 13. 5. 2022 tímto aspektem situace žalobců zabýval, vyšel z toho, že žalobce b) (tehdy ve věku X) se narodil v P., v zemi původu nikdy nebyl, nicméně zohlednil, že žalobci nemají žádné zdravotní omezení, které by jim v návratu bránilo, v X má nezletilý babičku, na kterou se v případě návratu mohou obrátit, mohou též využít sociální pomoci, programů reintegrace či pomoci úřadů zabývajících se ochranou práv dětí. K tomu je třeba uvést, že žalobci opakovanou žádost o mezinárodní ochranu podali bezprostředně po ukončení soudního přezkumu prvního rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, napadené rozhodnutí bylo vydáno o rok později, než první rozhodnutí ze dne 13. 5. 2023, doba jednoho roku pak sama o sobě nepředstavuje zásadní změnu z hlediska situace nezletilého žalobce b), pro kterou by se žalovaný musel při absenci výslovné námitky a konkrétních tvrzení ze strany žalobkyně a) jeho případným návratem do X opakovaně zabývat. Námitka je tak nedůvodná.
41. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
42. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci ve věci neměli úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 16. listopadu 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.